

עצירות? נפירות?

עזרת ביקונים היא

עזרה טבעית

עצירות - זאת בעיה!

אז מדוע ביקונים ולא משלשל אחר? כי ביקונים הוא משלשל עדין המכיל צמחים רפואיים טבעיים. כי ביקונים מקל על העצירות בעדינות ובטבעיות ואינו גורם לשלשול ולכאבי בטן.

כשאתה שונה תה ביקונים טעים וריחני בלי להפני השינה, הוא מעורר בעדינות תהליכים טבעיים בגופך כדי לגרום להקלה בבוקר שלמחרת.

זה טבעי, כמו הטבע עצמו. ביקונים, השם המפורסם באירופה, מצוי גם בבתי המרקחת בישראל בצורת תה עלים, תה נמס-אינסטנט, או טבליות.

Bekunis

תה בקונים

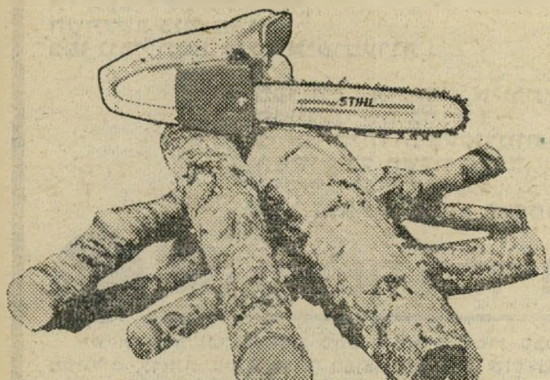
להשיג בכל בתי המרקחת ראה עלון לצרכן שאושר ע"י משרד הבריאות.

... והטבע יעשה את שלו

אם בביתך בוערת אח

יש לנו עבורך משור "מיני" STIHL®

משור האיכות STIHL קל במשקל בעל עוצמה נוח ופשוט להפעלה לחיתוך גזיזים עצים וקורות בשיטת עשה זאת בעצמך.

ש. ונציה ובניו בע"מ

ת"א הגדוד העברי 2 (ליד כפר המושבות) 612553 הפצה לצפון: מ. רוזנבלום בע"מ חיפה דרך העצמאות 49, 664891, 661085

פיתוח או תוספת לתוצר הלאומי. יש רק מיסוד וצבירת עוצמה. תהליך המונופוליוזיה הוא הגורם היחיד החשוב ביותר שמחזיק את שער-הריבית ברמתו הגבוהה. המיפעלים הקטנים שיש קורסים תחת שער-הריבית, מוכנים לקבל הלוואה בכל מחיר כדי להאריך את חייהם. כאן פועל החוק של הריבית הקצוצה. לקחת ריבית קצוצה עזירי מתוסרי אמצעים, גורמת להזדקקות לריבית קצוצה נוספת, עד שבסוף מתמוטטים המיפעלים לים הקטנים או נמכרים. כך מקיימת את עצמה הריבית הגבוהה.

גורמיהמיסוי. האפשרות לנכות את ההצמדה ואת הריבית מן ההכנסה ההיבט במס עדיין מאפשרת לקחת הלוואות בריבית גבוהה.

נכון ששער-הריבית הגבוה בא לעולם במסווה של מילחמה באינפלציה. בזה אין הוא נבדל מהחבריו. מיתר גורמי הסטגפלציה. גם ביטול הסובסידיות והקיצוץ בתקציב הריבית ממלה מולבשים בסיסמה זו.

אחדות דעים

מופלאה

אך אין מה לעשות. במימסוד של המחשבה הכלכלית הישראלי שוררת אחדות דעים מופלאה. כאילו חיים על פלנטה אחרת. הכלכלנים באוניברסיטות, הכתבים הכלכליים בעיתונות, הכלכלנים בבנק ישראל, ובחלקם גם באוצר, כולם מסבירים אחד לשני את אותו הדבר - כך בכל אופן מופיעים כלפי חוץ - תחת לקיים ביניהם יחידה. עד כפי שמחייבת המציאות. וכפי שמעמיתים בחוץ-לארץ עושים בלתי ראוי לשבת.

"אחדות" זאת אינה למי כה. כתוצאה ממנה, כל ממי שזה שתנסה צעירים כלכליים לא קונבנציונליים תסי פוג מכה הגונה, ומאוחרת. קשה מאוד בתנאים האלה לגבש מדיניות כלכלית חדישנית. שזה זקוק המשק.

איפה התמוכנה באוצר בי מאמציו להוריד את שער-הריבית? האם כאמת כולם משוכנעים ששער-הריבית גבוה הוא כליך טוב, או שהוא דבריו אלוקים חיים? האם קיים פחד מתגמול הריבית? אחריות רבה רובי צת על כל אחד שעוסק בי מחשבה ובכתיבה.

אם שער-הריבית לא הצליח לעולל עד כה משבר במלוא עוצמתו, אלא "רק" משבר חלקי של סטגנציה וחוסר פיתוח והשקעות, הרי ידו עוד נטויה. לפני שנה היה שער-הריבית הריאלי כ-18% והשנה 40%. עד היכן הוא יגיע אם לא יעצרו אותו?

ואם שער-הריבית הגבוה גורם נזקים כה רבים למשק, והרבה טובים וחכמים אכן מסכימים לקבוע עה זו, מה הסיבה לכך שרק מעטים לוחמים נגדו וכותבים נגדו? אין להשוות את עוצמת המילחמה שאותה קידשו הכלכלנים באקדמיה ובעיתונות נגד השכר לעומת קול הענות החלושה שהם משמיעים נגד שער-הריבית, אם בכלל. האם אין שער-הריבית מוסף לעלות המחירים? הסיבה היא שלדידם שער-הריבית הגבוה הוא, אנטי-אינפלציוני (אך קשה להבין מדוע לפי אותו קנה-מידה?).

בגלל, האחדות הלאומית הזאת ניצב האוצר כמעט לבדו מול הקרטל של הבנקים. על הטענה, האנטי-אינפלציונית נגד מאמצים אלה של האוצר, טענה שאומרת שהורדת שער-הריבית תרחיב את היקף האשראי ויחד עם זה את האינפלציה, אפשר לענות בשאלה: (המשך בעמוד 54)

קרטל זה, לפי טיבעם של קרי טלים, מעדיף להעניק אשראי מוגבל במחיר גבוה, תחת אשראי רב במחיר נמוך. הוא גם מעדיף שיחידות האשראי יהיו גדולות ומספרן קטן, מאשר שיהיו קטנות ומספרן גדול. את רווחיו ואת הוננו הפנוי משקיע הקרטל בחו"ל - ובכך מצמצם את היקף היצע ההון בארץ, שעלול ללחוץ על שער-הריבית כלפי מטה. גם בחו"ל יש סטגפלציה וגם שם הולך טוב לבנקים.

עם כל זאת, קרטל הבנקים שהוליד את שער-הריבית הגבוה

חלוקת-הכנסות רגרסיבית, מן ה"עני אל העשיר, מן העבודה אל ההון ומן ההון היצרני אל ההון הפיננסי-ספקולטיבי. זאת הסיבה שהגורמים הפיננסיים, בעיקר הריבנים, הם המחוטבים הראשונים של מיסטר זה ורוצים לקיים אותו בכל מחיר. לזרימת ההכנסות מן העבודה אל ההון דואגת האינפלציה ש"מבטיחה מהירים גבוהים, האב"טלה שמבטיחה ששכר נמוך (זאת בניגוד למיסטר הפיתוח, שקדם לסטגפלציה, כאשר בצד עליית המחירים היתה גם עליית

שער הריבית הגבוה מונע השקעות, כי טוהם השקעה יצרנית לא מסוגלת להניב רווחים העולים על מחיר המימון. זאת הסיבה שכל ההשקעות במשק - במיוחד בייצור ובייצוא - נעשות בשער ריבית שמוסבסדים על-ידי הממשלה."

לא היה מסוגל להחזיק אותו בי רמתו לולא כמה תנאים משקיים נוספים:

- קיומן של השקעות ריווחיות יותר, או לפחות ריווחיות כמו שער-הריבית. לצורך השקעות אלה כדאי לקחת הלוואה בריבית הריבית. להשקעות אלה שייכות ההשקעות במניות הבנקים.
- הבנקים דואגים לעלויות מהירות במחירי המניות שלהם, יותר מהירות מאשר האינפלציה, ויותר מהירות מאשר האינפלציה בתוספת 40%. מחירי האשראי, לקניית מניו-תיקן אלה הם מעניקים אשראי, וכל הבנק מרוויח פעמיים: פעם על האשראי ללקוח ופעם על עליית ערך המניות שלו.
- (מדי פעם הם מפילים את מחיר מניותיהם, ואז הם קונים את הכל בחזרה בזול, ומוכרים אותו שוב ביוקר בסיבוב הבא).
- יש עוד השקעות ריווחיות אחרות, עורן לוקחים הלוואות בריבית, כמו קניית בנייני-מישרדים, למשל:

השכר הריאלי, ובצד האבטלה הופיעה ירידת מחירים. חלוקת הריבית או היתה פרוגרסיבית וריבית נהנה מגידול מהיר). הורדת השכר הריאלי וריבית גבוהה מולידים את מיסטר הסטגפלציה, וריבית גבוהה הפטגפלציה עצמה, אינפלציה עם אבטלה, דואג להמשך תהליך זה של חוזר קתהכנסות רגרסיביות וכך הסטגפלציה מקיימת את עצמה. רק עכשיו הופיע הריבית של הביטוח הלאומי, המראה על גידול אירישורי יון הכלכלי בשנים האחרונות של קיום הסטגנציה.

נשאלת השאלה איך נוצר שער-ריבית גבוה כזה, ומה שעוד יותר חשוב, איך הוא נשמר בגובה כזה? האם זו תוצאה של מיסחק בין היצע וביקוש?

מילטון פרידמן עצמו טוען, כי אחד ממאמריו האחרונים בנושא וויק, שאין זה כך לגבי שוק-ההון האמריקאי. הוא בפירוש אומר ש"הדבר לא ייתכן, כי יש מאגרי הון עצומים. הדבר נכון גם כאן. הון זה מסתובב, על ריק" בבורסה, בי השקעות בנכסי דלא-ינדי, בהשקעות בזהב, בתמונות ובמט"ח, וגורח לחו"ל. פעם אולי היתה ישראל עניה בהון והיה צורך בהשקעות מחו"ל. היום אנו עשירים מאוד בהון ואחד התפקידים החשובים ביותר של הממשלה הוא להחזיר הון זה להשקעות בייצור. אך בינתיים, למה היצע ההון הגדול אינו מוריד את מחיר-האשראי ואת שער-הריבית? כיצד אירע ששער-הריבית טיפס ועלה במקום לרדת עם גידול כמות ההון? איזה הגיון יש בדבר? הגבלת האשראי מטעם בנק ישראל אינה הסבר מספיק.

חברות קונות חברות

יו"ר יפת חזית אחידה

השקעות בקניית חברות. הביטוח ארוט קונה את הסנה, אוסם קונה את פרומין וכי, עיס קות אלה בתהליך המונופוליוזיה, מקיימות את שער-הריבית הגבוה. האשראי הבנקאי ניתן לחברות גדולות שמסוגלות לעמוד במחיר, וכדאי להן לקבל את האשראי. החברות האלה קונות את המוכן, אין כאן סיכון, אין זמן שדרוש להבשלת ההשקעה, אך אין גם

הסכר היחירי הוא, שהבנקים קים בארץ יצרו קרטל שקובע את מחיר-האשראי באופן שרי-רולי, לפי טעמו, כפי שאופ"ק קובע את מחיר הנפט. אין הצדקה לכך ששער-הריבית זה יהיה קדוש בעיני המצדדים בשוק חופשי, כי לא השוק החופשי קובע אותו, אלא קרטל. 40% המחיר הריאלי של האשראי שאותו חייב המשק לשלם לשם היעילות המשיקת, כפי שקוראים כאן לכל מחיר שבשוק (ובצורה זו גם מחירי אחרים). זהו סתם מחיר שקבע קרטל הבנקים.